

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 590. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1903/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Strøer sø, Mathildes Broder! ...
 Hendes Mødigt du igjen? ...
 Hun var jo dog Tredeks Måned ...
 Gaae til Kapts nu. Dilegi-Mænd ...
 Kald det Bytt, faldt det Nager, ...
 lige galdt dog af vor Svoger!

N. F. S. Grundtvig.

Kirkelige og literare Efterretninger.

Dr. J. C. C. Adler, Okeensalsuperintendent i Hertugdømmene Slesvig og Holsten, er død i en Alder af 78 Aar. Som lærd Mand gjorde han sig her bekendt ved sine Arbejder i den orientalske Literatur, og var ansat som Professor i Sprog og Kjøbenhavn's Universitet fra Aaret 1783. Han blev først efter Præst ved Tredeks tyvende Kirke paa Christianshavn, senere theologisk Professor og endl. Hofpredikant, og 1792 kaldtes han til General-Superintendent i Slesvig, med hvilket Embede han senere forbandt General-Superintendenturen i Holsten. Han udsædte den danske Højskole i Kirke-Agende, eller det nye Kinaal, som 1797 blev ved en kongelig Forordning indført i begge Hertugdømmene; men den mødte en saa alvorlig Modstand i Møntzsheden, at Regjeringen et Par Aar efter gav hver Menighed Frihed til at vælge hvad Kinaal den ønskede. Fra denne Tid trådte den adelige Agende egentlig ud af Kirke-Livet og tjente i det Hæft som et Mønster paa den liturgiske Frihed, hvor Præst tog sig selv i Hertugdømmene.

Hr. Mag. S. H. Møller, Bogenpræs i Nadsid, har paa den guldendalke Bogsamlings-Berlag udgivet et lille Stridskræft mod Pastor Grundtvig, hvilket han holder „Beretning for den evangeliske Kirkes Grundfæstning, et luthersk hyldestligt Stridskræft mod Pastor Grundtvig.“ Han søger heri at vise, at det er Bihelen, ikke Troede

Beljendelsen, der er der Troed-Kædet; og han gaander sin Slutning paa den Forudsætning, at vor apostoliske Troedbeljendelse er ubledet af Bihelen. Man ser imidlertid let, at hveded Spørgsmaal om Troedbeljendens Uafhængighed af den hellige Skrift skal bevare og denne Strid mellem Troed og Pastor Grundtvig afsløres, egentlig afsonger af, om man antager Troeds beljendelsen for ældre eller yngre end det Ny Testamente. Indvender man nemlig, at Troedbeljendelsen er ældre end det Ny Testamente, saa kan man jo ikke med sand Mennesser forstaae paafoat, den er ubledet af det Skrift, som senere blev til. Vil man nu ikke svare ligesom paa dette Spørgsmaal, da kan man ogsaa komme paa det Nene ad en Dimeel, ved at spørge: er vor Daabspagt den oprindelige apostoliske eller er den det ikke, da det er umagtig det var Skriftens til, som vare optagne i Kirken paa den oprindelige Daabspagt, for Nrooklene skree Brev til den. Naar Hr. Mag. Møller derfor erklærer paa egne og Kandsforandets Begne i den lutherske Menighed, at de ingentunde paafoat, at Kirken har forandret sin Troedbeljendelse, saa er det umagtig, at de maae indbrænne, at vor Daabspagt er den oprindelige, og altsaa udbordig ældre end Menighedene i Rom, Corinth, Epheus o. s. v. og altsaa ogsaa ældre end de apostoliske Brev, som ere skrevne til disse Menigheder. Hr. Mag. Møller behøver drøve sin at tænke sig lidt om, for at ser, hans Troe med vor Paasand om Daabspagts Uafhængighed af det Ny Testamente, er blevet for et Grand, og hans formentlige Beretning for den lutherske Skole; Theologie i Slutningen af 16 Aarhundrede, maa han selv kende Stuen over.

Jac. Chr. Lundberg.

Notisise i No. 33.

Epist. 500. Linie 27, behø, led: lædelse.

